

Forslaget om at forbedre disses Lønninger har gjentagne Gange, 3 Finantsaar efter hinanden, været fremjat fra Krigsbestyrelsens Side. Man har modsat sig det her i Thinget, fordi man mente, at den endelige Ordning af disse Forhold burde finde Sted ved en organisatorisk Omordning af Forpleiningskorpset. Udvalget har ikke fundet Anledning til at forandre den Stilling, det tidligere har indtaget i denne Sag, og jeg skal blot bemærke, at det, at en saadan organisatorisk Lov ikke kommer ud, medfører visse Ulemper, det er jo os alle klart, men det følger jo med de Forhold, hvorunder vi arbeide, at saadanne Ulemper ville indtræde, Ansvaret derfor maa selvfølgelig paahvile Regjeringen, og det kan ikke være Thingets Sag at fjerne den Slaags mindre Ubehageligheder og uheldige Tilstande, som det ikke selv er Skyld i. Vædringsforslaget under Nr. 82 er kun en Regtelse, som tidligere er bleven vedtaget her i Thinget, og som gaar ud paa at modsætte sig et Honorar til et civilt Medlem af Besigtigelseskommissionen ved Munderingsdepotet, idet man ikke indser, hvorfor der ikke til denne Tjeneste fremtidig kan kommanderes en Officer ligesom tidligere. Regtelsen af Vædringsforslaget under Nr. 85 om at bevilge et Beløb til Forsøg med beredne Kompagnichefer ved Fodfolket med beredne Kompagnichefer ved Fodfolket ved aarlige Bevillinger paa Finantsloven. Der blev gjort et Forsøg i saa Henseende ifjor, og dette Forsøg har nu afgivet Grund til det Forslag, der nu foreligger fra Krigsbestyrelsens Side om at indføre beredne Kompagnichefer for Fodfolket. Hvis man gaar ind paa dette Forslag iaar, vil det i Virkeligheden være det Samme som at gaa ind paa Indførelsen af beredne Kompagnichefer ved Fodfolket, og til en saadan større Foranstaltning mener Udvalget ikke, at der for Tiden er Anledning. — Vædringsforslaget under Nr. 87 staar i Forbindelse med et Vædringsforslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 132 til § 26. Den formelle Forskjel mellem disse Forslag er væsentlig den, at medens det Forslag, som er stillet af Ministeren, gaar ud paa at afholde endel af de til Amagerbroens Istandsættelse og Udvidelse fornødne Udgifter efter Bevilling paa Finantsloven iaar og nøies med dette Beløb i Forbindelse med det, der blev vedtaget ifjor, er efter Udvalgets Forslag til § 26 den samlede Sum opført paa Finantsloven for dette Aar, under Forudsætning af, at den Sum af 12,900 Kr., der er bevilget for indeværende Aar, beparet, hvis dette Vædringsforslag vedtages. Med Hensyn til Foranstaltningens reelle Ra-

rakter vil der ikke blive nogen Forskjel efter disse to Forslag, om man vedtager det ene eller det andet Forslag, vil ikke medføre nogen Forskjel. Derimod er der den Forskjel, at i det af Udvalget stillede Forslag til § 26 er den Betægnelse udtrykkelig nævnt, som forøvrigt ogsaa er forudsat i Ministerens Forslag — den er nævnt i den Skrivelse, som ledsager Forslaget og er meddelt i Bilagene — og den gaar ud paa, at der finder en Tilslutning Sted fra Kjøbenhavns Kommune med et Bidrag af 21,000 Kr., ligesom ogsaa fra Taarnby Kommune og Dragør Byforstanderskab. Endvidere er der den Forskjel mellem de to Forslag, at der i det af Udvalget stillede Forslag gives Ministeren Bemyndigelse til at anvende en Sum forlods ud over det, der oprindelig var paatænkt fra Ministerens Side, nemlig en Sum af 7,000 Kr. for at bringe Foranstaltningen istand, men denne Sum er ogsaa udtrykkelig paaregnet atter at ville indkomme i Statskassen, idet Ministeren, naar et Sporveisanlæg kommer istand, er forpligtet til at faae tilbagebetalt idetmindste 7,000 Kr. Seg siger udtrykkelig: „idetmindste“, thi Meningen er, at, hvis Regjeringen kan faae en større Godtgjørelse end de 7,000 Kr., den saa bør tage den. Seg siger dette, navnlig fordi det er blevet Udvalget meddelt, at der er Konkurrence paa dette Omraade, og det er Udvalgets Mening, at, hvis der gives Regjeringen Udfigt til at faae et større Beløb tilbagebetalt end de 7,000 Kr., bør den benytte et saadant fordelagtigt Tilbud og ikke indskrænke sig til blot at tage de 7,000 Kr. De andre Vædringsforslag ere tiltraadte af Udvalget, stillede af Ministeren, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem, forsaavidt de vedrøre § 22.

Vædringsforslagene til § 23 give ogsaa kun for ganske enkeltes Vedkommende Anledning til Omtale. Det første Vædringsforslag, som ikke er tiltraadt af Udvalget, men kun af Udvalgets Mindretal, er Forslaget under Nr. 93, som er stillet af Ministeren og gaar ud paa at give en ekstraordinær Lønning til Bestyrelsen af Søværnets Bygningvæsen. Sagen er jo drøftet ved 2den Behandling, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at de Grunde, der særlig ere meddelte Udvalget, ikke have kunnet overbevise Flertallet om, at der var nogen Nødvendighed for at gaa til en saadan finantsiel Forhøielse, idet man, efter hvad der er blevet meddelt af Marineministeriet, ikke kan forstaa, at man ikke skulde kunne hjælpe sig enten ved at overdrage Ledelsen af Bygningvæsenet til en eller anden Kapitan i Ingeniørkorpset eller ved at træffe en Overens-